

Formanden:

Ordføreren.

Knud Kristensen (KF):

Det er sådan, at lovgivningen om jobklausuler, der er oprettet på et tidligere tidspunkt, gælder, indtil den bliver afløst af ny lovgivning, og jeg vil ikke være med til at gå tilbage og udrede det arbejde, der ligger der. Der bliver vedtaget en lovgivning om jobklausuler, og fra juli måned gælder den ny lov om jobklausuler.

Kl. 11:02

Kl. 11:02

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til hr. Knud Kristensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Flere har jo været inde på historikken bag lovforslaget her. Den har været ganske lang, debatten har været meget omsiggribende, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Det Radikale Venstre synes, at brugen af jobklausuler – hemmelige som ikkehemmelige – helt generelt er en usik, som bør begrænses mest muligt.

Hr. Bent Bøgsted spurgte på et tidspunkt, hvorfor man egentlig bruger jobklausuler. Til det må vi sige, at for os er de som udgangspunkt konkurrencehæmmende, og derfor synes vi, det er vigtigt at sige til virksomhederne, at de bør binde deres medarbejdere med gode ansættelsesvilkår og spændende arbejde og ikke med luskede aftaler, som de indgår med hinanden med eller uden medarbejdernes viden. Det hører ikke hjemme på et konkurrencepræget arbejdsmarked som det danske, at man hæmmer medarbejdernes mobilitet på den måde, når vi i øvrigt priser os af fleksibilitet, mobilitet og videndeling.

Jeg vil godt brede debatten en lille smule ud, for nu har vi hørt en lang række synspunkter gennem spørgsmål osv. Måske var det på tide, at vi overvejede at tage helt fundamentalt bestik af, at vi nu har et vidensamfund, som ikke kan deles op i funktionærer og ikkefunktionærer osv., og at ministeren tog initiativ til et udvalgsarbejde, hvor vi kiggede generelt på en arbejdstagerrettighedslov. Vi har loven om ansættelsesbevis, om arbejdstagers opfindelser, aktieoptionsloven, og nu får vi så jobklausuloven. Kunde- og konkurrenceklausuler er reguleret af funktionærloven på det område, hvor den gælder, og spørgs-

målet er, om tiden ikke var inde til, at vi moderniserede hele området og fik samlet de her ting i én lov, der gjaldt for alle arbejdstagere, og som ville gøre det lettere at navigere rundt, både for arbejdsgiverne og for medarbejderne og for de organisationer, der prøver at hjælpe dem.

Det er jo sådan, at brugen af de her klausuler er stærkt kulturelt betinget. Hvis vi kigger internt i Danmark, er det sådan, at man har en vid anvendelse af den ene eller den anden eller den tredje type klausuler i revisorbranchen, men ikke i advokatbranchen, og det tyder jo på, at det ikke er noget, der kræves, for at man som virksomhed kan overleve eller noget som helst. Det er noget, der er præget af en kultur, man har på det ene eller det andet område.

På samme måde er det, hvis vi kigger på landene omkring os. Der er meget, som tyder på, at man her er langt mere restriktiv i anvendelsen af de her klausuler. Og derfor var det måske, ud over den helt nødvendige lovgivning på kort sigt, en god idé at kigge mere grundlæggende på hele området og se, om der ikke var behov for at skabe en ny, samlet lovgivning, der moderniserede og for vores skyld også indskrænkede anvendelsesområdet for enhver form for disse medarbejderbindende klausuler – kunde-, konkurrence- eller for den sags skyld jobklausuler – så meget som muligt.

Jeg skal lige huske at sige, at når vi diskuterer de materielle forhold, er der en ting, som det er vigtigt at holde fast i. Det er, at det er afsindigt vigtigt for retssikkerheden, at der efterfølgende er mulighed for, at man ganske hurtigt får en domstolsprøvelse af de her forhold, hvis der opstår en konflikt. I dag er problemet, at det går så langsommeligt, at det set fra arbejdstagerside er helt oplagt at prøve at binde medarbejderne og se, om den går – går den, så går den ved domstolene. Det ved man ikke, men i hvert fald tager det så lang tid, at hvis en medarbejder forsøgte at bryde ud og skabe sin egen virksomhed, ville chancen formentlig være forpasset, inden sagen var blevet afklaret ved domstolene. Den retlige efterprøvelse er et meget væsentligt problem, som vi også bør kigge på.

Angående det konkrete lovforslag er vi selvfølgelig glade for, at der nu er et lovforslag. Men vi synes også, at der er behov for en forhandling, før vi kan tage endelig stilling til det, uanset at vi er positive over for, at der nu bliver lovgivet på området, og at forslaget er bedre end det, der ligger i forvejen.